

Kocēnieši uzdāvina 3x3 dziesmu un deju svētkus

Kad tuvojamies estrādei, ir dzirdams pūtēju orķestra spēlētais maršs. Vai esmu nokavējusi koncerta sākumu? Nē, tā mūs sagaida – sirsnīgi un ar labu mūziku. Spēlē Dikļu pūtēju orķestris *Lāča bērni* (nekāda sakara ar lāča uzkāpšanu uz ausīm vai klausītāju iemidzināšanu!).

Uzzinājuši, ka sadarbojos ar presi, ar mani vairs nerunā daļa draugu. Laikam baidās izrunāties ko lieku (it kā viņi jau to nebūtu pietiekami izdarījuši). Varu mierīgi sēdēt un baudīt koncertu. Arī klausītāji var tikt uz skatuves, jo tiek aicināti tuvāk apskatīt amatnieku prasmes mēbeļu restaurācijā, zīda apgleznošanā un māla trauciņu virpošanā. Medus un tēja jau gatavi un nogaršoti. Sākums labs. Apskaņošana augstākajā limenī. Vismaz trešajā rindā. Jauktajam korim *Imera* tā ir fonogramma? Diez vai. Meistarība. Koru mūzikas zelta fonds labā izpildījumā. Dejojāji no deju kolektīva *Saulītes* manas simpātijas iegūst jau pirmā pantīņa beigās, kad tiek pieminēts manas istabiņas nosaukums. Mainās dziedātāji un dejojāji, viens priekšnesums labāks par otru.

Vieni profesionāli! Koncertu vēl īpašāku padara Latvijas Nacionālās operas solistes Ievas Paršas un koncertmeistara Alda Liepiņa piedalīšanās.

Līdz šim man šķita, ka vidējās paaudzes deju kopas dejo samērā rāmi vai arī, ja nu ātrāk, tad pa vienai dejai. Tad vēl nebiju redzējusi, kā deju kultūras nama dejojāji *Savieši*. Nekādu piekusuma pazīmju sejas!

Koncerta noslēgumā uzstājās dzejniece un izpildītāja Aina Boža kopā ar kori *Jumara*. Dziesmu vārdi ir viela pārdomām katram klausītājam, kam arī rūp latviešu tautas liktenis. Tad tiek dots vārds latviešu kopāsaucējai Līgai Rupertei, kas ar īpašu atzinību izsakās par vakara organizatoru trakumu. Vai nu bez tā būtu tapis tik lielisks koncerts? Jāpiekrīt Līgai, ka Ceplī, organizējot nometni, bija gatavojušies kā uz kāzām (bērnu skaits nometnē gan nepārprotami rāda, ka kāzām vajadzēja būt arī pirms gada). Kad tiek godināti visi, kas līdzējuši koncerta tapšanā, skatuve gandrīz pilna. Vēl tikai kopdziesma *Pūt, vējiņi* un vakara dziesma.

Ilgs koncerts, laba kvalitāte, pozitīvas emocijas. Skaļi, krāsaini un atmiņā paliekoši. Vai tiešām mums ir iespēja skatīties Kocēnu Dziesmu un deju svētkus? Nē, tas bija Kocēnu novada pašdarbnieku koncerts pirmdienas vakarā. Viens no labākajiem, ko esmu redzējusi kādā no 3x3 nometnēm.

Ieva Kalniņa

Dienas norise

- **Trešdiena, 11. jūlijs**
- 7.45 – 9.00 Celšanās, ķermeņa un gara atmodināšana
- 9.00 – 9.30 Brokastis
- 9.40 – 10.00 Dienas tēma un TV ziņas
- 10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
- 13.00 – 14.00 Pusdienas
- 14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
- 16.30 – 16.45 Brīvbrīdis
- 16.45 – 19.00 Pievakares ievirzes
- 19.00 – 20.00 Vakariņas
- 20.00 – 21.30 Brīvais mikrofons
- 21.30 – 22.00 Vakara dziesma, vakara pasaciņa mazajiem
- 22.00 – 23.00 Vakara stāsts/Danči
- vecākiem ar bērniem līdz 13 g.v./Nīkšana
- 23.00 ... Danco tie, kam pāri 13/ Nīkšana/Zoles fināls

Žurnālistikas ievirze

-Kā jūties 3x3 nometnē?

-Nometne ir interesanta, jo pati esmu no Kocēniem. Interesantas sajūtas, jo tu tajā visā esi iekšā. Varu izgaršot katru pasākumu nometnē, jo katrs ir atšķirīgs. (**Liene, 25 gadi**)

-Izjūtu sauli un skaisto vietu, izgaršoju ne tikai latvisko virtuvi, bet arī latviskumu. Labi, ja ir draudzīgi cilvēki un interesantas nodarbības. (**Ieva, 23 gadi**)

-Nometne ir laba, jo šeit ir garšīgs ēdiens, un mierīgi, jo nevienam netrako. (**Rūdolfs Jānis, 10 gadi**)

-Nometne ir pozitīva, jo es visus redzu laimīgus un saliedētus. Ir draudzīga gaisotne. (**Dora, 16 gadi**)

Es redzēju, ka nometnē cītīgi strādā ar datoru un pēta veco laiku fotogrāfijas. Smaržo pēc tikko vārītiem kartupeļiem un ļoti smaržīgas sulas. Ir ļoti garšīgs divkrāsains saldējums. Viss ir silts. Vēsi ir tikai bukleti kultūras namā. (**Alisija, 6 gadi**)

Fotostāsti

Sitam plaukstiņas un braucam ar mašīnām

Zirgu ievirzē bērni pārbauda vai ponijam garšos viņu izvēlēto zāle

Dančos lecam Pankūkas

Vakara pasaciņu zem ozola stāsta Jānis Kirmuška

Dalībai 3x3 rosinājusi vadītāju personība

Nīceniēku Līgas Vasaras un Oskara Brakmaņu ģimenei uz Kocēnu 3x3 nometni doties pamudinājusi vadītāju – Ceplu ģimenes personība. Dina Ceple palīdzējusi nākt pasaulē viņu bērniem Raitim (3 gadi) un Marekam (1 gads). Līgai šī ir pirmā, bet Oskaram – otrā nometne. Viņš, mācoties vēl pamatskolā, piedalījies 3x3 Kolkā. Tolaik vairāk bijis pusaudžu un mazāk mazu bērnu.

Īpaša aura

„Tā bija neaizmirstama vasara, tādēļ tagad nešauboties pieteicāties 3x3. Tē ir īpaša aura un tas, kas te notiek ir neaizmirstami,” teica Oskars. Ģimene šogad savas vēlmes pakārtojusi bērnu vajadzībām, tādēļ viņi ar bērniem dodas uz Sprīdīšu un Bēbišu skolu, taču pa vidu arī pašiem, kas tiek. Līga apmeklē Dievturības ievirzi, jo šeit ir domubiedri ar kuriem var parunāties un uzzināt jaunas lietas par šīm tēmām. Vakarā viņa ar abiem bērniem dodas pavigrot. „Esmu daudz laba dzirdējusi par „Ģimeņu semināru”, tādēļ rītos, kad to varu izdarīt, dodos paklausīties. Pēc vakardienas rīta spriežot, nebija velti sasolīts. Ja būtu vēl laiks, ko tik mēs negribētu darīt,” nedaudz sapņaini saka Līga. Mareks mūsu sarunā stāsta, ka viņam ļoti patīk rotaļāties Sprīdīšu skolā un viņam ir jauni draugi. Oskars ieklausās Zāļu sievas padomos, jo mājai apkārt tik daudz vērtīgu augu, bet zināšanu pagaidām par to izmantošanas plašajām iespējām pagaidām par maz. „Redzot pirmajā nodarbībā tik daudz zāliņu, es apjautu, kādus vērtīgus resursus, ko daba dāvā par velti, neizmantojam. Ģimenei ir daudz bērzu, tādēļ arī vīndara ievirzē gūtās zināšanas nākamgad varēs lieti likt lietā.

Ģimenē Līga un Oskars cenšas svinēt latviskos godus - Lieldienas, Ziemassvētkus. Līgas senčos ir liels sajaukums, tomēr latviskais ņemot virsroku. Omītei mājās uz skapiša

stāv pareizticīgo ikona, opītis – skaitās pareizticīgais, bet mēs domājam, ka daudz patiesību var atrast arī tautasdziesmās, pasakās. Tajās atrodama gudrība ir viegli pieņemama un saprotama. Cik varam tik turamies pie sava uzskatu, neko neuzspiežot citiem. „Kad mazie piedzima, ļoti patika pirtiņas, tādēļ mēs nolēmām pētīt latviskās tradīcijas arī dziļāk,” piebilda Līga.

Kādēļ Vasara nav Brakmane?

Oskars stāsta, kad draugs precējies ar savu meiteni, viņas skaisto uzvārdu Bērza nolemts nemainīt. Ja reiz draugi tā nolēmusi, tad arī Līga palikusi Vasara. Līga stāsta, ka viņas senčos esot gan poļi, gan latgalieši, gan pareizticīgi vācieši, gan latvieši no kuriem, tad mantots skaistais uzvārds. Līga apzinājusī, ka Latvijā ir trīs vasaru ģimenes, viena dzīvo pie Cēsīm, viena dzīvojusi pie Otaņķiem, bet tagad pārcēlusies uz Ventspili. Trešā ir Līgas ģimene. „Mēs esam sarakstījušies, lai noskaidrotu vai mums visiem ir kopīgas saknes. Nostāsti ir dažādi, ir zināms, ka ar Ventspils Vasarām dzimtu ceļi ir krustojušies, tikai nav zināms kā.

Oskars un Līga ir tulkotāji. Tētis var strādāt no mājām, kas pašlaik ļauj viņam daudz laika būt kopā ar bērniem. Raitim gan šoruden visticamāk būs jādodas uz bērnudārzu. Arī Līga ir daļēja laika tulkotāja un pašlaik mācās par dūlu.

Ģimene dzīvo Līgas bērnības mājā, kura kādreiz bijusi polderu sistēmas dienesta ēka. Ilgus gadus neesot bijis zināms vai to varēs privatizēt vai nē. Tomēr viss beidzies laimīgi, māja pieder ģimenei, tā tagad pārbūvēta un vienā galā dzīvo viņi, bet otrā - Līgas vecāki. Līga uzsver, ka viņai ir svarīgi, lai dzimta būtu kopā un bērni ir lieli ieguvēji, ka viņi var regulāri tikties ar vecvecākiem. Arī pie Oskara vecākiem Ventspilī mazbērni regulāri ciemojas.

Daiga Kļanska

Bērza sulas vīns piestāv Latvijai

Mazliet noslēpumainības, mazliet maskēšanās – tas laikam pieder labam vīnam, un tādēļ arī Vīna darišanas ievirze sākas tieši tā.

Vīndarišanas interesenti satiekas pie citas ēkas (tas nekas, ka orientieris bija visiem redzama vīna kaste vadītāja Linarda rokās). Ceļā uz noslēpumaino pagrabu Linards domājis savu grupu vest ar nelielu likumiņu, taču pēdējā mirklī nodoms tiek mainīts, un ejam pa taisnāko taciņu (acīmredzot, lai atpakaļceļā kāds nenomaldās). Un tad pats smalkākais gājiens – uz vīna pagrabu dodamies caur pagasta bibliotēku. Ļoti konspiratīvi! Taču tas netraucē visiem interesentiem nonākt īstajā vietā un darīt īstās lietas.

Lai gan, patiesību sakot, arī skaistais pagrabs zem sporta halles nav īstais vīna pagrabs. Īstais ir Ikšķilē, Linarda Liberta mājās, kur tiek glabāts un degustēts Liberta īpašais bērza sulu vīns un dzirkstošais vīns, klāt baudot pascepto baltmaizi.

Bet šonedēļ Linards ir 3x3 ievirzes vadītājs un ievirzes dalībniekiem stāsta, kā Latvijas mazie vīndari atspērušies pēdējos divos gados, kad likumi legalizējuši šo rūpalu. Izrādās, reģistrējušies 30 mājražotāji, aktīvi darbojas 6-7, bet Liberts ir vienīgais,

kas ražo vīnu no bērza sulām (pie tam bioloģiski sertificētām sulām, kuras būs arī jaunajā Madaras kosmētikas linijā).

Linards stāsta, kā pēc 10 gadu bērza pirtsslotu biznesa nonācis līdz bērza sulu vīna biznesam. Izpētījis Kanādas pieredzi kļavu sīrupa ražošanā, arī viņš sācis ar bērza sulu sīrupu, kura lielākais izmantotājs joprojām ir Mārtiņš Rītiņš. Taču bērza sulu, ko Linards ieguvis savā birztaliņā, bijis daudz vairāk nekā tikai sīrupam vajadzīgs, un Linards pievērsies vīnam.

Bērza sulu vīns nav alkoholā sarūgusi bērza sula – Linards par to pārliecina, atkorķējot Liberta vīna pudeli (patiesību sakot, ne vienu vien). Tas ir viegls, maigs un svaigs jaunvīns (9,5% stiprumā). Garšojam arī otru marku – dzirkstošo bērza sulas vīnu, kas gatavots pēc klasiskās šampaņas metodes.

„Bērza sula piestāv Latvijai, jo bērzi tāpat kā mēs ir tepat dzimuši un auguši. Bērzs ir latvietim nozīmīgs koks – no tā liec šūpuļa liksti un gatavo kapa krustu. Latvietis vienmēr dzēris bērza sulu, un tagad tā atkal nākusi modē. Sulu laiks ir īss, bet ar vīnu varam sezonu pagarināt. Un tas ir īsti piemērots dzēriens latvietim nozīmīgos svētkos,” saka Linards. Pats viņš atkorķē bērza sulas vīna pudeli savā gada nozīmīgākajā dienā – 18. novembrī, kas ir ne tikai Latvijas dzimšanas diena, bet arī viņa ģimenes kāzu jubileja.

Nākamajās Vīna darišanas ievirzes nodarbībās vīnu degustēšana turpināsies, tikšot baudīti arī citu Latvijas mājražotāju konkursos godalgoti vīni. Bet ievirze tomēr saucas Vīna darišana, nevis degustēšana, tāpēc pirmajā nodarbībā mazā 5 litru piņģerotā dalībnieki iejauc rabarberu rūgstoli (sagriež rabarberus, pievieno cukuru, siltā ūdenī iejauktu vīna ieraugu un vīna barību), visu nedēļu raudzīs, kā tas rūgst, un piektdien garšos, kas tur būs sanācis.

Rasma Zvejniece

Apvārsnis

„Apsvārnī” Uldis Siliņš stāstīja par „Divaino Austrāliju”, kā viņš bija nosaucis savu referātu. Tā kā neviens no saietā vadības nebija ieradies iepazīstināt ar referentu, kā tas ir pieņemts, tad viņu iepazīstināja Politikas ievirzes vadītājs Ansis Bogustovs. Referātu noklausījās 8-12 dalībnieki. U. Siliņš galvenokārt

pakavējās pie šī kontinenta īpatnībām, floras, faunas, austrāliešu „valodas”, aborģieņiem un folkloru. Savā laikā uz dienvidiem no ekvatora plānojis sūtīt ekspedīciju arī hercogs Jēkabs, bet šis pasākums izgāzies.

Stāstījumu ar attēliem ilustrēja Agrita Krieviņa. U. Siliņš stāstījumu nobeidza ar Viljama Šekspīra sonetu.

Fotostāsti

Pirmie soļi Florbolā

Divi zaķi ar vienu šāvienu

Jaunāko dalībnieku autoparks

Keramīķe Īrisa Vainovska demonstrē savus šķīvjus un bļodas

Avīzes fotogrāfijas: Armands Zeidemanis, Andris Tomašūns un Baiba Krūmiņa

Joki

Zibens spēriens jeb noklausītas sarunas negaisa laikā nikšanās:

- Tumšs. Elektriņa pārtrūkusi. Ko nu? Jāskrien raudzīt, vai kas nesalist!

- Jāiet raudzīt, kā tie jaunie pa tumsu lec! Grīda rīb, muzikanti spēlē, dancotāji kā biezs...

- Jāskrej man ar'! Varbūt man sirmaj ar' pa to burzmu kas gadās, varbūt tiek kāds dancis! (Kad tika līdz zāles durvīm iedegās gaisma) Eh! Varbūt citreiz... Labāk atpakaļ uz nikšanu. Bet tur dziesma pārtrūkusi...

- Veči steidz pirkt alu, kamēr vēl kases aparāts strādā! Nez kā veicas kāršu spēlmaņiem?

-Vispārējs apjukums pie pilnas gaismas.

Nometniece

Kad skaļais ventiš paliek klus, tas nav uz lāb. Es klusam seidej aviž telpa pe dator un driķej rakst pa ģeldigem augem, bet īs pierms vakriņam māt jēm un eslēdz. Kopetajs atstāts le iet uz pil klap, tapeic es dome, ka cilek vel strada.

Man kā muzeja darbiniecei interesē vēsture, senas receptes, vēsturiskas vietas... Nospriežu pirms vakariņām iet uz Vīna ievirzi, jo tur vēsajā pagrabā tik neparasta senatnes gaisotne. Bet avīzes cilvēki steidz salikt kārtējo numuru un aicina mani ātrāk uzrakstīt mazu rakstiņu par augiem. Jūs jau zināt, ka šī tēma man ir tuva pie sirds. Par to es varētu stundām runāt, bet uzrakstīt īsi man kā stāstniecei ir pagrūti. Sēžu un laužu galvu līdz kamēr rindkopas vērts gabals ir gatavs. Nu ķēriens rokā, iet kā smērēts, tāpēc nospriežu uzrakstīt arī priekš citiem numuriem pa rindkopai. No darba mani spēja atraut tikai galda dziesma. Bet kas tev deva! Durvis ciet! Ieslēguši! Nepietiek, ka vīna ievirzē dzert nevarēju, nu arī ēst nevar.

Ventiš

Katru rītu ir iespēja sevi atklāt no jauna

„Atceries, kā vienreiz Pēteris uz rīta ievingrināšanos atnāca tieši no nakts dančiem un tūlīt aizmiga?”

Eva smaidīdama jautā Krišjānim. Nelielais pūlītis, kas ieradusies uz ķermeņa un gara atmodināšanu, jūtamies apmierināti par savu varēšanu agri piecelties. Bet drīz vien gaida pārsteigums – mums neliek ne liekties, ne tupties, bet klusējot stāstīt vienam par otru ar acīm. Bez vārdiem iepazītais jaunais draugs pēc tam jāved un jāiepazīstina ar tuvāko apkārtni. Mācāmies viens otram uzticēties, jo jāļauj sevi vest aizvērtām acīm.

Otrajā rītā katrs modina sevi, izmasējot ķermeni no galvas līdz kājām, smeļot spēku no debesīm un zemes. Grūtāks ir nākamais uzdevums – atrast līdzsvaru un atbalsta punktu saskarsmē ar citiem.

Krišjānis Sants un Eva Vancāne atklāj, ka idejas, ko un kā darīt, paši mācījušies no saviem skolotājiem Latvijas Kultūras akadēmijā, īpaši no Olgas Žitluhinas, kas bijusi patiess iedvesmas avots.

„Mūsu mērķis nav likt vingrot, bet katru rītu piedāvāt citu izvēli, kuru

pēc tam paturēt kā savu ķermeņa un gara atmodināšanu,” teic Krišjānis un piebilst, ka abi cenšas ierādīt ceļu, kā sevi sajūst, attīrīt, nopulēt. Salīdzinājumā it kā ar kārtīgu dzelzs birsti tīrītu sienu.

„Netīrumu kārtā ir metafora – jāatbrīvojas no virskārtas, maskas, ko dažreiz uzliekam, lai noslēptos no sevis un neļautu iepazīt citiem, savā ziņā arī atbrīvoties no kompleksiem,” skaidro Eva.

Abi pārliecināti, ka daudziem ķermenis nestrādā, jo ikdienā tiek maz vingrināts. „Latviešiem ķermeniskā prakse jeb ritmiskās meditātvās kustības ir pagaisušas, bet visi kopā varam tās meklēt un atklāt no jauna, kaut ko aizņemoties arī no citām tautām un pieredzēm,” stāsta Krišjānis, tagad jau arī laikmetīgās dejas apguvējs Briselē P.A.R.T.S. augstskolā (uzstāšanās mākslu, pētniecības un treniņu mācības).

Ja esat pietiekami ieintrigēti, tad sapratīsiet, ka ir vērts piecelties un sveikt sauli pulksten 7.45, lai arī visu nakti ir dejots un dziedāts.

Ilze Brinkmane

Medmāsa priecājas par prātīgajiem nometniekiem

Nometnes medmāsa Sarmīte Bračka stāstīja, ka nometnes pirmajās dienās nometniekiem ir laba veselība, arī lielu raīžu par traumām nav. „Jūs man ļoti patīkat – prātīguma un humora dēļ. Vienā ģimenē puika uz naglas ir sadūris pēdu. Kad tētis dēlu atveda pārsiet pēdu, viņš mani pabridināja, lai tikai dēlu neapguldinu uz kušetes, jo viņš varot aizmigt,” teica medmāsa. Kad medmāsa piekritusi gādāt par nometnes dalībnieku veselību, nekas neliecinājis, ka nometnes laikā būs karsts laiks. Viņa priecājas, ka līdz šim

nometnes dalībnieki ir ļoti izturīgi un karstuma dēļ neviens par veselības pasliktināšanos viņai nav sūdzējies. Viens dalībnieks, kuram svētdien bijusi paaugstināta temperatūra, jau esot atveseļojies. „Esiet tikpat prātīgi arī nākamajās dienās, lai varat mācīties un darboties ievirzēs. Ja tomēr rodas kādas veselības problēmas, darba laikā mani var sastapt novada doktorātā, kas ir līdzās novada domes ēkai aptuveni 300 metrus no skolas. Pārējā laikā lūgums zvanīt uz tālruni 29466623,” aicināja Sarmīte.

Zāļu ievirzes veļas diena

Šodien piedomāju par vēderzālēm: biškrēsliņi, cigoriņi, gārsas, pienenes, puplakši, vērmeles, kas veicina gremošanu un vielmaiņu. Ieteicamas sportistiem un skatuves māksliniekiem, sevišķi tiem nometnes dalībniekiem, kam „šļorkans kājs, šķērm dūš un vēderlūks netur to brūķ”. Gadījumā, ka kādam mazam bērnam piemeties „nabas tarkšķis” vai tautā saukts par skrienamo kaiti, tad šos augus ar rūgto smaržu var palikt pagalvī, var ieberzēt kāju pēdas. Ceru, ka šīvakara orientēšanās sacensībās ar īpašu sparpu piedalīsies dalībnieki no šo augu istabīnām.

Zāļu sieva

Katrs zīmē savu ģerboni

Ievirzi, kas saucas „Mūsu spēka avoti”, Aloīda Jurčenko 3x3 nometnēs vada jau piekto reizi, un piekritēju tai kļūst arvien vairāk, daži nāk arī otru lāgu. Spēka jau katram vajag daudz, un tad ir labi zināt, kuros avotos to pasmelties.

Ievirze sākās ar sevis un citu iepazīšanu caur katra personīgo ģerboni, ko turpat uz vietas bija jāuzzīmē, tā piecas sadaļās ierakstot un pēc tam citiem pastāstot par savu vārdu un sadzīvošanu ar to, par šībrīža sajūtām, par lietām, ar ko katrs lepojas, par to, ko citiem gribētu dot un ko no citiem saņemt, un visbeidzot – ko katrs darītu, ja viss būtu iespējams, bet atļicis dzīvot tikai vienu gadu. Nav svarīgi, kāds kuram tas ģerbonis bija sanācis, svarīgāk, ka katrs analizēja sevi un dzirdēja citu pieredzi.

Nākamajās nodarbībās Aloīda virzīs sarunu par mīlestības spēku, spēku, ko var smelties no dabas, piedošanas spēku, došanu un ņemšanu, un visbeidzot – būs arī padomi, ka izkopt prasmes sevi enerģētiski pilnveidot.

„Tā kā nometnes kopējā tēma ir atāls, savā ievirzē to skatām caur domām, kāda ir mūsu katra vieta starp paaudzēm, par paaudžu maiņu – spēku, ko saņemam no iepriekšējām paaudzēm un nododam nākamajām. Līdz ar to runājam par mīlestības likumiem,” stāsta Aloīda. Izrādās, ir trīs mīlestības likumi – līdzsvars, kārtība un saites. Neskatoties uz vēlmēm, šie likumi mūsu dzīvi sakārto sistēmā. Taču tas nav bezcerīgi un slikti, jo patiesībā jau cilvēks kā sociāla būtne vēlas dzīvot noteiktā sistēmā. To pieņemot un izprotot savu sistēmu jeb dzimtu, arī rodas tas spēks dzīvei. „Dzimtas saknes atklāj patiesību,” saka Aloīda. Savu sakņu iepazīšana nereti palīdz saskatīt arī savā dzīvē sakarības, kuras līdz šim palikušas nemanītas. Zinot savas dzimtas cilvēku lomas, attiecības, īpašības, slimības, īpatnības, mēs varam labāk saprast sevi. Vērtīgi šajā dzimtas kontekstā saprast savu lomu, pameklēt vēl kādu no senčiem, kuriem tā bijusi līdzīga, novērtēt labo un slikto, izvērtēt, ko gribam mainīt.

Rasma Zvejniece

Sirsniņi sveicam šodienas
gaviļniekus: Oliveru Učelnieku un
Oliveru Strazdiņu

Paziņojumi

Mīļš paldies Ritvaram Alksnim no Rīgas par atsaucību un operatīvo palīdzību 2.stāva ēdamzāles galda meitenēm!

Vajadzīgi brīvprātīgie tēvi, kas varētu palīdzēt zirgu ievirzē bērniem. Ir jāpalīdz bērniem tikt zirgā un atkal lejā. Pieteikšanās plkst. 10.15 pie karogiem.

Trešdien, 11.jūlijā, plkst.9.45 Dabas takas ievirzes dalībnieki dosies pārgājienā pa mežu, kur pieredzējušas mežsardzes Annas Āzes vadībā centīsies ieraudzīt meža dzīvniekus, atpazīt to pēdas, sadraudzēties ar mežu. Pārgājienā aicināts ikviens nīprš staigātājs, kurš gatavs piedzīvojumiem garākā ceļojumā brīvā dabā. Jāģērbjas atbilstošā apģērbā un apavos. Pieteikšanās informācijas centrā līdz otrdienas vakaram. Dabas takas ievirzes vadītājas A. Āzes grāmatu „Iepazīsti kokus, krūmus, puskrūmus un liānas” var iegādāties pie autores. Grāmatā apkopti stāsti, apraksti, uzdevumi. Cena – 2,50 Ls. Tālr. 28691707.

Ja dzīvojamajās istabās ir pilni atkritumu maisi, lūgums tos izlikt gaitenī.

Skolas pirmā stāva gaitenī būs izvietoti dalībnieku saraksti. Līdz piektdienas vakaram lūgums ģimenēm pārbaudīt savus datus, ja vajag, papildināt tos vai izlabot kļūdas. Dalībnieku sarakstu nometnes noslēgumā saņems ikviens saieta dalībnieks, lai saglabātu jauniegūtās draudzības.

Sporta hallē 1.stāvā kreisajā garajā gaitenī pieejamas dušas. Koplietošanai dušas ir arī blādas.

3x3 Kocēnos saved kopā 1965.gada skolas absolventes

Kocēnu 3x3 nometne ir bijis iemesls, lai nedēļu kopā pavadītu 1965. gada Kocēnu astoņgadīgās skolas absolventes – Annu Galauliņu, Airu Andriksoni, Birutu Deģi, Ainu Pavloviču un Āriju Brūniņu, kura savas klasesbiedres šovasar sasaukusi kopā. Aira apzinājusi visu klasesbiedru adreses, lai reizi gadā visi satiktos. Ārija laikrakstā *Laiks* pērn novembrī un vēlāk arī *Brīvajā Latvijā* izlasījusi, ka Kocēnos notiks 3x3, kuru vadīs Reinis un Dina Ceplī. Neviena no vietējām Kocēnu klasesbiedrēm tādus nebija dzirdējušas, arī vietējos laikrakstos vēl neko par 3x3 nerakstīja. Viņas stāstīja, ka iepriekš bija dzirdējušas par 3x3, bet šī ir pirmā reize, kad viņas katra pēc savām iespējām, piedalās nometnē. Mācās

latviskos ēdienus, iet uz floristiku, auduma maiņu apdruku. Pēdējos gados viņi tiekas katru gadu, vairāki klasesbiedri un skolotāji jau dus kapu kalniņā, tādēļ šonedēļ viņas apmeklēs arī viņus. Runājot par latvietību, viņas saka, ka lai arī dzimtās bijuši cittautieši tomēr allaž vecāki svinējuši latviešu godus – Jānos rotājuši mājas, sējuši sieru, Ziemassvētkos padomju laikos pustumsā rotājuši Ziemassvētku eglīti. Klasesbiedres bijušas pārsteigtas, ka šovasar, iebrūcot skolas pagalmā, pavēries plašs skats uz skolu, ko vēl pērn salidojumā ieskāvuši kuplie koki. „Mēs esam nopļauti, jo esam izkaisīti pa visu Latviju, kur nu kurš. Bet mēs ataugam. Kocēni pievelk, mums te gribas atgriezties, lai satiktos, dalītos atmiņās. Jo tālāk esam no savām dzimtajām vietām, jo tās mums dārgākas. Tie, kuri šeit nodzīvojuši visu dzīvi, nejūt tik lielas ilgas, lepnumu, kā mēs, kuri esam tālumā. Arī mūsu klases audzinātājs Valdis Orlovs svētdien bija kopā ar mums, mēs atcerējāmies savus skaistos skolas gadus, izstaigājām skolu,” stāstīja Ārija.

Daiga Kļanska

SILIŅŠ KOCĒNOS 2

Neskatoties uz to, ka man bija jācinās ar vīna degustētājiem, pēcdzemdību vingrotājam kopā ar mazuļiem, pirtniekiem un citiem konkurentiem, manam referātam "Dīvainā Austrālija" publikas atsaucība bija aizkustinoša.

Bija ieradusies 12-8+1 3x3nieki, no kuriem viens pusceļā bija aizmidzis, trīs aizgāja degustēt vēl neizbrūvēto vīnu, un viens ieradās tieši uz gala vārdu.

*

Kas tie par istabu nosaukumiem mūsu dzīvojamās telpas koridorā? Dedestīņas, Ceļtekas, Ancīši, Dagliši!?? Vienīgais nosaukums, ar kuru es esmu familiārs, ir vīriešu duša.

*

Ir ienākušas ziņas, ka Ventiņš (no Ventiņu ceļojošās aptiekas) ir bijis ieslēgts redakcijas telpā. Kurš vainīgs? Ko viņa viena pati darīja redakcijā, ja aptieka ir mājas priekšā?

*

Vakar ieradās nometnē divi akordeonisti- Andris Davidonis un Vivita Skurule. Abi ir labi zināmi 3x3 aprindās. Vivita ir pazīstama ar savām divdomīgām latgališu dziesmām. Andris ir mani turējis ar savu štrumentu uz vokālā "šaurā ceļa" gadiem ilgi, kad vien es esmu ticis pie dziedāšanas. Kopš es esmu kļuvis 3x3 rindās pazīstams arī kā vokālists, ielūgumi iepriecināt publiku pienāk arvien retāk. Ja ne visi, tad daudzi atcerēsies manu uzstāšanos ar "Sazatiku puisīti tiltiņa galā" Cesvaines saietā noslēguma koncertā ar Purciema palienēto lakatiņu galvā. Šī dziesma nāca no manas dziesmu spēles "No Kurzemes bērniņš biju". Tagad viņa man saka: "Tu taču to dziesmu atkal nedziedāsi?" Tas tiek pateikts tādā tonī, ka es zinu, ka savu lakatiņu viņa man vairāk nedos. Protams, Purs jau nav vienīgais sievišķis saietā, bet tas "krupis ir citur aprakts". Es esmu aizpildījis jau 3 "Brīvā mikroфона" anketes, bet ielūguma kā nav, tā nav.

*

Es vakar ienācu ap plkst. 2.00 (no rīta) Nikšanas telpā un tiku saņemts ar saucieniem un blāvieniem, kur es visu laiku esot bijis un ka pēdējais

laiks nākt dziedāt. Es neuzskaitīšu, kas tie teļa rikles bija, teikšu tikai, ka tur bija liels skaits prominētu personu dažādos

Aldara limeņos. Es atbildēju, ka es esmu vēl pirts rituāla garīgo aspektu iespaidā, ieradies nopirkt ko tādu, ko viņi nedzer (kas tika saņemts ar neticīgu izsmieklu) un ka man sacīts, ka pēc pirtāžām nedrīkst lietot neko alkoholisku, un, kas attiecas uz dziedāšanu, ja man nav ko liet iekšā, nekas nenāk ārā. Punkts.

Kāpēc šis ievads? Es gribu jums pastāstīt, kur es biju. ES BIJU PIRTĪ! Tiku mazgāts, masēts kosmiskos ritmos, pērts, smacēts, sviedrēts, bet mana dzīves dziņa bija tik liela, ka es atkal dzīvs iznācu laukā. Sākšu no paša sākuma.

Proti, es saņēmu ielūgumu no Krūmiņmātes (grāmatas "Pirts rituāla garīgie aspekti" autore) uz viņas sarūpēto pirti atpūtas bāzē "Rāceņi" Vaidavas ezera krastā. Ko es nezināju, ka uz tām pašām pirtāžām bija ielūgti arī 3 sievišķi- mana šefiene Daiga Kļanska, mana nākamā šefiene-Kandavēzes redaktore Rasma Zvejniece un Agrita Krieviņa (pazīstama kā Purciems, jo dzīvo Purciemā). Kad ieradāmies Rāceņos, visi sievieši, ne vārda neteikuši, uz ilgu laiku pazuda, atstādami mani ezermalā uz beņķīša. Pēc pusstundas vai tā, es viņas atradu no zaru gubas pinot puškus, kas izskatījās pēc tādiem, ko nes uz kapsētu, jo bija redzami arī ziedi.

Es paskatījos pa logu uz saietu zāli, un ko es redzu? Stikla trauciņos aizdedzinātas ploškas! Nu tā kā bērnu namā. Tai brīdī es sapratu, ka mani gaida kas vairāk nekā nepatīšanas. Kāpēc es biju ielūgts? Vienīgais vīrišķis! Tie sievišķi grib mani nomaitāt!!! Mēģināju atcerēties, vai Ineses Krūmiņas grāmatā nav kas par cilvēka upurēšanu, lai nodzītu kādam kārpas vai ko citu. Nu neko nevarēju

atcerēties. Tur cita starpā bija rakstīts, ka cilvēki jau kopš seniem laikiem gājuši pirti dažādu motīvu vadītī- reliģisku, dziedniecisku, mazgāšanās, atpūtas, social. Cienītā autore ir aizmirsusi vēl vienu motīvu: tu ej pirtī, tāpēc, ka MAMMA LIEK. Reliģiskais aspekts? Vienīgais reliģiskais aspekts, ko es atceros no jaunības pirtāžām, bija mammas izsauciens: "Dievs, kur tu esi netīrs!"

Nu un tā pienāca brīdis, kad mēs sēdējām uz dažādiem lāvas limeņiem kādu nu Dievs mums katru bija radījis: 4 bedovij sievas (ceturtā bija Rāceņu īpašniece) un mans mazumiņš, 75,5 kilogramiņš. Jā es nebiju pirti bijis kopā ar sieviešiem 72 gadus. Arī toreiz es jutos kā sniegpārslīņa zem lāstekām. Reiz manī kas sakustējās, un Uldiņu vairs uz sieviešu pirti līdzī neņēma.

Šoreiz manī nekas nesakustējās. Es tikko varēju paelpot! Elle, kur ir tavš dzelonis! Man uzmet uz galvas slapju lapu pušķi, kas izrādās nav vis kapu vainags, bet pirts slotā.

Visa tā būšana notika kādās četrās sesijās- vispirms jāpērās pašam, tad Inese zieķē uz mūsu miesām kādu smāķi, kurā ir sāls un vēl kas cits. Masāža- priekša, pakāja- ar zupas kausu uz karstiem akmeņiem tiek atkal liets ūdens- vienreiz, divreiz, trīsreiz- bloody hell! Es smoku! Uzmet man uz galvas 2 slapjas pirtsslotas. Tā labāk? Pa purna tiesu!

Visbeidzot Inese sāk mani klapēt ar pirtsslotu ne pa jokam. Valša takti, paso doble takti, tad nekādā takti- žvakt, žvakt! Skaita ko pie sevis, skaita ko skaļi, garīgam aspektam atkal 3 kausus ūdens uz karstiem akmeņiem. Sviššš!Sviššš! Sviššš!

Tas viss? VISS! Paldies, paldies! Izstreipuloju ārā.

Zinat ko? Es mēdzu jokoties, ka ellē ir siltāks un labāka kompānija. Ne vairs! Dodiet man baltu naktskreklu, harfu vienā, debesmannā blōdu otrā rokā, un es bez kurnēšanas sēdēšu uz balta mākonīša līdz Pastara tiesai. Zvēru!

U.

